

?Wertgonya'...

Fa pocs dies, a l'institut, vàrem fer una festa sorpresa de comiat per jubilació d'una companya excepcional, la Teresa Lladó. Tot i l'emoció que li va suposar aquest acte, va tenir prou força per sortir davant de l'auditori per regalar-nos a companys, excompanys i alumnat una reflexió que no em va deixar indiferent, i que m'ha portat a repensar la feina que fem els docents.

Recordava la Teresa els anys que li va tocar viure lluitant per una escola en català i l'esforç que van fer un munt de gent per millorar l'educació a Catalunya, i no només pel que fa a la nostra llengua. Finalitzava el seu discurs convidant a la cohesió i fortalesa davant la situació que ara de nou ens trobem a l'educació.

És evident que passem per un moment difícil en la vessant educativa, però la proposta d'una nova llei, la LOMCE, encara fa empitjorar el malestar que sentim gran part de la comunitat educativa.

Ens cal distingir els mitjans dels fins, i entendre bé què és un mitjà "per a"... d'un fi en si mateix.

Pot l'educació esdevenir un mitjà per a...? Sembla evident que pot ser-ho, però no té el mateix valor un fi que un altre. Si aquest fi respon a donar respostes puntuals a necessitats socials determinades, ens allunyem de l'ideal que suposa què és l'educació integral de l'individu, i esdevenim un mitjà al servei d'un mercat mogut per la llei de l'oferta i la demanda. Així elaborem productes (alumnat) que l'estat necessita. I entrem aquí al carnaval de matèries sospitosament necessàries. Per a qui? Per a què?

I aleshores hem d'encabir, en trenta hores (moltes, al meu parer, però és clar, les necessitats socials ho requereixen!), mil assignatures, una cullerada darrere una altra, sense deixar pair aquesta amanida variada indigerible per a l'alumnat.

Qui, amb sentit de responsabilitat, pot admetre que l'educació pot anar en aquesta direcció, amb aquesta finalitat?

Llastimosament només cal veure el ministre Wert i la seva proposta de la LOMCE: de nou l'antiga guerra del que és important i del que no ho és. I en aquest camp de batalla cada docent defensa el seu territori per no perdre hores de la seva matèria i no haver de veure perillar la seva plaça. De nou, quin és el fi? Quin és el mitjà?

Quines conseqüències generarà aquesta nova llei? N'anoto només algunes:

- Segrega alumnat i centres educatius, amb el fi d'una competitivitat econòmica sense tenir en compte la formació de ciutadans lliures.
- Elimina gairebé la democràcia als centres, on la direcció depèn exclusivament de l'administració i dels seus interessos.
- Diferència entre matèries sèries i les inútils; música, belles arts, filosofia esdevenen pur entreteniment. La formació de la sensibilitat, argumentació i reflexió entorpeixen la finalitat que pretén la nova llei.
- Monopoli de l'Església per a la formació d'idees i valors, oblidant la reflexió ètica i política, o relegant-la a una alternativa a la fe.

Dos fragments extrets de la LOMCE:

"Mejorar el nivel educativo de los ciudadanos supone abrirles las puertas a puestos de trabajo de alta cualificacio?n, lo que representa una apuesta por el crecimiento econo?mico y por conseguir ventajas competitivas en el mercado global." Pag. 1

"La educación es el motor que promueve la competitividad de la economía y el nivel de prosperidad de un país." Pag. 1

Ara per ara l'educació esdevé una adquisició d'uns continguts ara o uns altres després, com una pura recepció de fórmules sovint buides. S'impulsa una educació entesa com a transmissió lineal d'un saber extern; un saber mort, separat de la vida.

Que lluny queda el desig de desenvolupament de la persona com a membre conscient i actiu d'una comunitat, a través d'un procés que no tiranitzi ni oprimeixi, sinó que aculli i respecti el ritme i "tempus" personal, que integri la multiplicitat per connectar els diferents nivells de realitat personal.